

Wiadomość Tygodnia

RODZINA RADIA MARYJA NA JASNEJ GÓRZE

Rodzina Radia Maryja przeżywała w ostatni sobotę i niedzielę swoją 23. pielgrzymkę na Jasną Górę. Hasłem spotkania były słowa: „Z Janem Pawłem II, z Janem Pawłem Świątym, odnawiamy oblicze ziemi, tej ziemi”, a szczególną intencją – dziękczynienie za kanonizację papieża św. Jana Pawła II.

Pielgrzymka rozpoczęła się już w sobotę, 12 lipca. Zainaugurowała ją sobotnia Msza św. pod przewodnictwem bpa Stanisława Napierały z diec. kaliskiej. W modlitwie uczestniczyli m.in.: o. Tadeusz Rydzyk, dyrektor Radia Maryja i Telewizji TRWAM; bp Tadeusz Bronakowski, biskup pomocniczy diec. łódzkiej oraz bp Edward Frankowski, biskup pomocniczy z Sandomierza. Oprawę muzyczną Eucharystii przygotowała Górnicza Orkiestra Dęta 'Bytom' pod dyktando Józefa Słodczyka.

Po Mszy św. wierni wspólnie odmówili Różaniec. Następnie udali się do Kaplicy Matki Bożej na Apel Jasnogórski, którego rozważania poprowadził o. Tadeusz Rydzyk. Pierwszy dzień modlitewnego spotkania zakończyło oratorium pt.: „Jan Paweł II Pielgrzym” w wykonaniu Górnicznej Orkiestry Dętej 'Bytom' wraz z chórem 'Harmonia' i chórem 'Kolejarz'.

Niedzielne modlitwy rozpoczęły Godzinki. Następnie wierni wysłuchali koncertów w wykonaniu: ks. Stefana Ceberka (obejrzyj), ks. Pawła Szerlowskiego (obejrzyj), Macieja Wróblewskiego (obejrzyj) oraz o. Mariusza Małkińskiego, paulina

Centralnym punktem uroczystości była Eucharystia pod przewodnictwem abpa Zygmunta Zimowskiego, przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Eucharystia rozpoczęła się o godz. 11.00 na jasnogórskim Szczytce.

Zebranych witał w imieniu Jasnej Góry o. Łukasz Buzun, przeor klasztoru jasnogórskiego, nominowany niedawno, 5 lipca, bi-

skupem pomocniczym diec. kaliskiej. „Gromadzimy się już po raz 23. na Pielgrzymce Rodziny Radia Maryja, i gromadzi nas tutaj Matka Boża w swoim domu, w Kanie Jasnogórskiej. Prowadzi nas też na Szczyt, którym jest Eucharystia, prowadzi nas do Jezusa – mówił biskup nominat o. Łukasz Buzun – Chciałbym w sposób serdeczny przywitać was wszystkich, wszystkich pielgrzymów, którzy tutaj przybyli”.

Homilię wygłosił abp Zygmunt Zimowski, przewodniczący Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia.

„Wasza obecność, jako rodziny Radia Maryja na tym świętym miejscu, jest znakiem, że rozumiecie ponadczasową wartość zapisu świętej Ewangelii, że rozumiecie, jak bezcenne w historii naszej Ojczyzny jest to właśnie miejsce, do którego dzisiaj przybywacie, aby na fundamencie wiary, nadziei i miłości, odnawiać oblicze ziemi, tej naszej polskiej ziemi. Bóg wam zapłać jeszcze raz za waszą obecność. Jesteście dzisiaj tutaj, aby się modlić razem; aby upraszać odnowę polskiego Narodu i już – przez modlitwę – tę odnowę duchowo uobecnić – powiedział w homilii abp Zygmunt Zimowski.

„I dlatego właśnie w tej szczególnej wspólnotce, jaką jest Rodzina Radia Maryja, tą uroczystą Eucharystią dziękujemy za dar kanonizacji dwóch Papieży: Jana XXIII i Jana Pawła II. Dziękujemy Bogu za dar udzielony nam dla naszej duchowej odnowy” – zaznaczył abp Zygmunt Zimowski.

„Kochani bracia i siostry, droga Rodzino Radia Maryja! Wielka jest dzisiaj nasza odpowiedzialność za duchową odnowę polskiego narodu. Ta odpowiedzialność z pewnością przerasta pojedynczego człowieka, każdego z nas, ale nie całą rodzinę, nie całą rodzinę Radia Maryja! Z tym większą pokorą i ufnością każdego dnia w godzinie Apelu Jasnogórskiego setki tysięcy Polaków, w

kraju i za granicą zanosi przed Cudowny Obraz Jasnogórskiej Pani modlitwę w intencji umiłowanej naszej Ojczyzny” – mówił kaznodzieja.

„Pod hasłami tolerancji w życiu publicznym i w śródkach masowego przekazu, szerzy się nieraz wielka, może coraz większa nietolerancja – kontynuował abp Zimowski – Odczuwają to boleśnie ludzie wierzący. Zauważa się tendencję do spychania ich na margines życia społecznego. Ośmieszają się i wyszydza to, co dla nich stanowi nieraz najwyższą świętość. Te formy dyskryminacji budzą niepokój i muszą dawać wiele do myślenia. Sumienia nie można odłożyć, zawiesić na wieszaku wraz z ubraniami, wchodząc do pracy, do biura, do szpitala. Bo przecież sumienie jest głosem Bożym, który rozbrzmiewa w naszych sercach. Jest najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka! To nie są moje słowa, to słowa Soboru Watykańskiej II. Chrześcijanin musi bezwzględnie słuchać głosu sumienia. Nie wolno nigdy i z żadnego względu działać wbrew sumieniu, zorientowanemu wolą Bożą. Idąc za przykładem i nauczaniem św. Jana Pawła II, nie upadajmy na duchu, gdy także w naszym osobistym życiu będziemy musieli stanąć jakby twarzą w twarz z jakimkolwiek przejawem nietolerancji czy wręcz prześladowania. Czas próby polskich sumień trwa! Dokonuje się na naszych oczach. Bo czy ktoś ma jeszcze wątpliwości, że przyszyły kształt naszego życia społecznego i państwowego zależy nie tyle od bogactwa nasze-

go narodu, ale od stanu sumień jego obywateli. Takie jest człowiek, jakie jest jego sumienie, i takie jest państwo, taki jest naród, jaka jest jego troska o sumienie jego obywateli”.

„Przyjmijcie te słowa dzisiejszej homilii jako wyraz naszej wspólnej troski o losy naszej Ojczyzny, o jedność w naszej Ojczyźnie, 'ziemi trudnej jedności'” – apelował kaznodzieja.

Ojciec Święty Franciszek podczas modlitwy „Anioł Pański” pozdrowił i pobłogosławił Rodzinę Radia Maryja zgromadzoną na Jasnej Górze. Papież podziękował jednocześnie za modlitwę.

„Łączę się w modlitwie z pasterzami i wiernymi, którzy uczestniczą w Pielgrzymce Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę, w Częstochowie. Dziękuję za wasze modlitwy i z serca wam błogosławię” – powiedział Ojciec Święty Franciszek.

Wszyscy pielgrzymi będący na częstochowskich błoniach, a także łączący się za pośrednictwem Radia Maryja i TV Trwam otrzymali błogosławieństwo papieża Franciszka, z którym łączy się odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

Za: www.jasnagora.com

Wiadomości Krajowe

2 600 MŁODYCH LUDZI UCZESTNICZYŁO W 27 SALETYŃSKIM SPOTKANIU MŁODYCH

W sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej w Dębowcu 12 lipca zakończyło się 27 Międzynarodowe Saletyńskie Spotkanie Młodych.

W konferencji, która rozpoczęła się po śniadaniu Lech Dokowicz, scenarzysta i reżyser filmów dokumentalnych *Duch, Ja Jestem* dał świadectwo o swoim nawróceniu. Mówił także o obecności Ducha Świętego w współczesnym Kościele.

Eucharystii na zakończenie spotkania młodych przewodniczył biskup pomocniczy diecezji rzeszowskiej Edward Białogłowski. Obecny był także przełożony polskiej prowincji saletynów ks. Andrzej Zagórski, który na początku Mszy św. odczytał list z pozdrowieniami od ojca świętego. Papież Franciszek życzył wszystkim uczestnikom przyjęcia ewangelicznej propozycji życia, wiele dobra i prawdziwej radości.

W homilii biskup podkreślił, że niedawno kanonizowani papieże są wzorami do-

brych relacji z Panem Bogiem i bliźnimi, a także wychodzenia z życiowych labiryntów.

27 Międzynarodowe Saletyńskie Spotkanie Młodych zgromadziło ponad 2600 uczestników z całej Polski oraz ze Słowacji, Czech i Estonii. Sześciodniowy festiwal młodych w Dębowcu przebiegał pod hasłem „W labiryncie relacji”.

Spotkania w Dębowcu są jednym z najważniejszych elementów duszpasterskiej pracy księży saletynów wśród młodzieży. Młodzi, którzy przyjeżdżają do Dębowca mają okazję, by wzmocnić swoją więź z Bogiem, pogłębić wiarę, odkryć swoje życiowe powołanie oraz spotkać wielu ciekawych ludzi. Za: www.saletyni.pl

W WARSZAWIE ROZPOCZĘTA XXVI PARAFIADA

„26. Międzynarodową Parafiadę Dzieci i Młodzieży uważam za otwartą!” – powiedział Prezes Stowarzyszenia Parafiada o. Tomasz Olczak, do 1,5 tysiąca młodych ludzi zebranych 13 lipca br., w Sanktuarium na warszawskich Siewierskich. Rozpoczęło się coroczne święto sportu, kultury i wiary.

26. Parafiadę Dzieci i Młodzieży rozpoczęto Mszą Świętą koncelebrowaną przez kilkunastu kapłanów pod przewodnictwem Arcybiskupa Tadeusza Kondrusiewicza metropolity mińskomohylewskiego oraz prowincjała Zakonu Pijarów o. Józefa Małtrasy SP.

Zgromadzeni młodzi ludzie usłyszeli z ust Arcybiskupa znamienne słowa nawiązujące do kończących się Mistrzostw Świata w piłce nożnej:

– Dziś w finale jedna z drużyn przegra, ale za kilka lat znów będzie mieć szansę na zwycięstwo. My za to nie będziemy mieli drugiej szansy na życie, nie możemy go przegrać, nie możemy zmarnować. Niech Parafiada stanie się narzędziem do fizycznego i duchowego odrodzenia! – Za te słowa Arcybiskup otrzymał sowite brawa.

Po Mszy Świętej na uczestników czekały liczne atrakcje: rodeo, strzelnica, popisy kuglarskie, paintball, strzelanie z łuku oraz udany koncert dał Maleo Reggae Rockers. Wieczór zakończył się apelem oraz wspólnym oglądaniem piłkarskiego meczu Niemcy – Argentyna.

Od poniedziałku rozpoczynają się już zmagania sportowe oraz kulturalne. I tak przez najbliższy tydzień uczestnicy Parafiady: dzieci i młodzież z Polski, Litwy, Łotwy, Ukrainy, Białorusi, Uzbekistanu, Niemiec i Rosji będą udział w zawodach sportowych i licznych warsztatach
Za: www.pijarzy.pl

W WOŁCZYNIE XXI SPOTKANIE MŁODYCH

W Wołczynie koło Kluczborka rozpoczęło się XXI Spotkanie Młodych zorganizowane przez Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincję Krakowską.

Tegoroczne hasło to: „Żyj nadzieją”, które kontynuuje cykl cnót teologicznych. W zeszłym roku Spotkanie poświęcone było tematu wiary, a w przyszłym roku triadę zamknie miłość. Jak podkreślają organizatorzy, celem tegorocznego Spotkania jest ukazanie Nadziei dostępnej dla każdego, która otwiera bramę do szczęśliwego życia.

Spotkanie potrwa do soboty 19 lipca. W tym czasie młodzież z całej Polski i zza granicy będzie spotykać się na wspólnej modlitwie, codziennych Eucharystiach, spotkaniach w grupach, a także na wspólnej zabawie podczas koncertów. Tradycją wołczyńskich spotkań jest śródowe nabożeństwo pojednania, podczas którego każdy uczestnik ma szansę doświadczyć przebaczącej miłości Boga w sakramencie pokuty i pojednania. Organizatorzy zaprosili w tym roku ciekawych gości, a wśród nich: ks. Michał Olszewski SCJ, Jacek Zajkowski & Piotr Zalewski, ks. Grzegorz Strzelczyk, br. Piotr Szaro OFM Cap, br. Paweł Teperski OFM Cap. Koncertować będzie: Propaganda Dei, Armia, Trzecia Godzina Dnia, KapEL'a.

Każdemu spotkaniu towarzyszy hymn nawiązujący tematyką do hasła. Inspiracją do tegorocznego była encyklika papieża Benedykta XVI „Spe Salvi”. Autorem tekstu i muzyki jest br. Wojciech Czywczyński OFM Cap, zaś aranżację dobrała Anna Grygiel.

Zapraszamy na oficjalną stronę Spotkania Młodych www.wolczyn.kapucyni.pl oraz do odwiedzania profilu na Facebooku, gdzie będą ukazywać się fotorelacje z poszczególnych dni spotkania
Za: www.kapucyni.pl

O. HUBERT A. MATUSIEWICZ zastępcą dyrektora Caritas Polska

Pod koniec czerwca o. Hubert A. Matusiewicz, bonifratr, ponownie otrzymał nominację na zastępcę dyrektora Caritas Polska.

O. Hubert jest absolwentem mikrobiologii i teologii oraz doktorem nauk humanistycznych. Pracował w szpitalach oraz innych placówkach medycznych w Cieszynie, Krakowie i Warszawie. Był wychowawcą zakonnym, przełożonym wspólnot domowych, prowincjałem i proboszczem warszawskiej parafii pw. św. Jana Bożego.

Uczestniczył w akcjach ratowniczych podczas klęsk żywiołowych, m. in. po trzęsieniu ziemi w Armenii. Razem z ks. Marianem Suboczem organizował struktury reaktywowanej Caritas w Polsce. W 1993 roku został powołany na stanowisko zastępcy dyrektora Caritas Polska, które pełnił przez dwie kadencje. Odpowiadał za koordynację projektów społecznych i medycznych, relacje z mediami, współpracę ekumeniczną oraz pomoc zagraniczną, m. in. dla Białorusi, Ukrainy, Czech, Ruandy, Kazachstanu, Kosowa, Indii, Iraku i Iranu. W 2003 r. otrzymał wyróżnienie Sejmu RP „Sukces Roku w Ochronie Zdrowia”. W 2005 roku został mianowany asystentem kościelnym Caritas Internationalis na pięcioletnią kadencję. Sekretarzem Caritas Polska został mianowany 16 sierpnia 2012r.

Jego zainteresowania badawcze to: dzieje Zakonu Szpitalnego, historia szpitalnictwa oraz instytucji dobroczynno-charytatywnych w Polsce, integralna i holistyczna opieka nad pacjentem. Jest autorem dwóch publikacji książkowych [Przejrzeć się w Vita consecrata, Kraków 2002; Brat Ludwik Perzyna (1742 – 1800), lekarz i pisarz w bonifraterskim habicie, Rzym – Warszawa 2010], a także artykułów w pracach zbiorowych i

czasopiśmie oraz referatów z zakresu historii Zakonu Bonifratrów, organizacji opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, wygłoszonych podczas krajowych i zagranicznych konferencji i sympozjów.

Życiorys za: www.caritas.pl

SANKTUARIUM NA ŚWIĘTYM KRZYŻU odzyska barokową wieżę

Nocą i wczesnym rankiem (9 lipca br.) do klasztoru na Świętym Krzyżu zostały przetransportowane wszystkie elementy hełmu wieży kościelnej, która od kwietnia 2013 roku jest odbudowywana w świętokrzyskim sanktuarium.

Transport tej nietypowej i gigantycznej konstrukcji ruszył w nocy z siedziby firmy

Furmanek Renewal w Daleszycach. Trzy specjalistyczne samochody były konwojowane przez służby techniczne oraz policję na całej trasie przejazdu. Na Św. Krzyżu elementy kopuły zostały rozładowane, a ich montaż na wieży nastąpi w przyszłym tygodniu, w poniedziałek 14 lipca 2014.

Odbudowa zburzonej w 1914 roku przez Austriaków wieży rozpoczęła się w ubiegłym roku. Na Świętym Krzyżu, Furmanek Renewal, generalny wykonawca inwestycji wniósł kamienne ściany, w halach swojego zakładu odtwarzał hełm wieży.

Ze względu na rozmiary podzielono go na 5 części. Stalowa konstrukcję wykonała firma Skanska, drewniane poszycie i okładzinę z blachy kładli górale z firmy Burtan Dachy z Jordanowa. W ubiegłym tygodniu elementy były gotowe i zaczęły się przygotowania do transportu.

Za: www.oblaci.pl

Ojcowie Somascy wygrali w Toruniu konkurs NA PROWADZENIE PLACÓWKI OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ

Zgromadzenie Zakonne Kleryków Regularnych Somasków obecne jest w Toruniu od 1995 r. W duchu założyciela św. Hieronima Emilianiego, patrona sierot i młodzieży opuszczonej pragniemy odpowiadać na współczesne potrzeby poprzez wychowywanie dzieci, zapobieganie patologiom, zapewnianie opieki i zabezpieczanie podstawowych potrzeb materialnych oraz duchowych realizując w ten sposób zakonny charyzmat. Doświadczenie czerpiemy z prawie pięciowiekowej tradycji i działalności w 22 krajach świata.

W toruńskiej dzielnicy Bielawy funkcjonowała prowadzona przez wspólnotę świetlica środowiskowa, która była otwarta dla dzieci i młodzieży. Chcąc rozwinąć działalność złożyliśmy wniosek o „prowadzeniu całodobowej placówki opiekuńczo-wychowawczej do 14 miejsc dla dzieci powyżej 10 roku życia”. Dnia 13 czerwca 2014 roku, zgodnie z rozstrzygnięciem komisji konkursowej, prezydent Torunia wyraził zgodę na powstanie Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „INSIEME- RAZEM” z siedzibą przy ul. Nowotarskiej 5 w Toruniu. To zadanie publiczne będzie realizowane w oparciu o ustawę z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, na czas od 1 lipca 2014r. do 31 grudnia 2016 r. i jest współfinansowane ze środków Gminy Miasta Toruń.

Celem jest prowadzenie placówki, która zapewni każdemu z 14 dzieci całodobową opiekę i wychowanie oraz pozwoli zaspokoić niezbędne potrzeby emocjonalne, rozwojowe, zdrowotne, bytowe, społeczne i religijne.

Ważnym celem kadry wychowawców będzie przygotowanie wychowanków do godnego, samodzielnego i odpowiedzialnego życia. Ostatecznym celem naszej pracy będzie przywrócenie dziecka jego rodzinie naturalnej.

Św. Hieronim Emiliani

Dyrektorem nowej placówki został mianowany o. Tomasz Pelc, crs., który pełni również funkcję delegata generalnego Zgromadzenia Ojców Somasków w Polsce.

Dzieląc się wspólnie tą radością w łączności duchowej i modlitwie polecamy to nowe dzieło miłosierdzia wstawiennictwu naszego założyciela św. Hieronima Emilianiego, patrona sierot, ubogich i młodzieży potrzebującej a trud pracy wychowawczej i podopiecznych zawieramy w macierzyńskiej opiece Maryi.

Ojcowie Somascy

W TUCHOWIE ZAKOŃCZYŁ SIĘ WIELKI ODPUST

Zakończył się Wielki Odpust Tuchowski, którego tematem były słowa „Witaj Matko Syna Bożego”, który nawiązywał do przeżywanego obecnie roku duszpasterskiego pod hasłem „Wierzę w Syna Bożego”. Uroczystości odpustowe trwały od 1 do 9 lipca. W tym roku odpust przypadł w 110. rocznicę koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Tuchowskiej, której dokonał w 1904 roku biskup Leon Wałęga, ówczesny ordynariusz diecezji tarnowskiej. Przed cudownym obrazem codziennie modliły się różne pielgrzymki: strażaków, rolników, pszczelarzy, Rodziny Radia Maryja, Podwórkowych Kótek Różańcowych Dzieci, chorych, uczestników Pieszej Pielgrzymki Tarnowskiej, czy przedstawiciele samorządu terytorialnego. Wielki Odpust Tuchowski zakończył się w środę 9 lipca Nowenną do Matki Bożej i

Mszą Świętą o godz. 18.30 w intencji dobroczyńców klasztoru i Bazyliki Mniejszej w Tuchowie, której przewodniczył ks. prał. Franciszek Kuczek, dziekan dekanatu tuchowskiego, proboszcz parafii p.w. św. Katarzyny w Ryglicach. Homilię wygłosił natomiast o. Ryszard Bożek, redemptorysta, przełożony klasztoru w Tuchowie i wykładowca liturgiki.

Do najsłynniejszego miejsca pielgrzymkowego diecezji tarnowskiej, jak co roku przybyły rzesze pielgrzymów. 5 lipca spotkanie Podwórkowych Kótek Różańcowych Dzieci z udziałem ks. bp. Antoniego Długosza z Częstochowy, transmitowało Radio Maryja. 6 lipca pielgrzymkę ludzi pracy, osób pracujących zagranicą i bezrobotnych można było usłyszeć za pośrednictwem RDN Małopolska i RDN Nowy Sącz.

Każdego dnia od godziny 6:00 do 19:30 wierni mogli skorzystać z sakramentu pokuty. Codziennie o poranku przybywająca na Lipowe Wzgórze mogli uczestniczyć w śpiewie Godzinek ku czci Najświętszej Maryi Panny, czy wieczorem w nieszporach. Stałym punktem każdego dnia były także: koronka do Bożego Mił-

sierdza,, różaniec na drózkach i droga krzyżowa. Dni odpustowe kończyły się specjalnymi koncertami w ramach „Wieczorów Maryjnych”, podczas których wystąpiły orkiestry strażackie, Sanktuarijny Chór Mieszany z Tuchowa, Schola Dziecięca z Szywnawądu, Sanktuarijna Orkiestra Dęta z Tuchowa, Orkiestra „Dives in Misericordia” z Tarnowa, zespół „Pokolenia” z Tuchowa.

Podczas tegorocznego odpustu do Tuchowa przybyło 9 biskupów: ks. abp Henryk Nowacki, Nuncjusz Apostolski w Skandynawii, ks. bp Andrzej Jeż, ordynariusz diecezji tarnowskiej, ks. bp Wiesław Lechowicz, biskup pomocniczy diecezji tarnowskiej, ks. bp Władysław Bobowski, biskup senior diecezji tarnowskiej, ks. bp

Jan Piotrowski, biskup pomocniczy diecezji tarnowskiej, ks. bp Stanisław Salaterski, biskup pomocniczy diecezji tarnowskiej, ks. bp Antoni Długosz, biskup pomocniczy diecezji częstochowskiej, ks. bp Czesław Stanula CSsR, ordynariusz diecezji Itabuna w Brazylii i ks. bp. Marek Piątek CSsR, ordynariusz diecezji Coari w Brazylii. Obecnych było także trzech infułatów: ks. inf. Adam Kokoszka, ks. inf. Zdzisław Sadko i ks. inf. Władysław Kostrzewa.

Po modlitwie przed obrazem Matki Bożej, wierni mogli zwiedzać muzeum misyjne i etnograficzne. Można tam zobaczyć m.in. zabytkowe urządzenia rolnicze i gospodarstwa domowego. Każdego roku, nie tylko przez najmłodszych oblegana jest

ruchoma szopka, która została w tym roku została poddana gruntownemu remontowi.

Sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej to jedno z najstarszych i najliczniej odwiedzanych sanktuariów w diecezji tarnowskiej. W latach 1530-1540 jeden z opatów tyńskich podarował tuchowskiemu kościołowi obraz Matki Bożej. Przedstawia on Maryję trzymającą na lewym ręku Dzieciątka Jezus. Pierwsze wzmianki na temat obrazu pochodzą z 1597 r. Obraz maryjny został koronowany 2 października 1904 r. przez ordynariusza diecezji tarnowskiej bp. Leona Wałęgę.

br. Jerzy Krywult CSsR

ZAKOŃCZONO DIECEZJALNY ETAP PROCESU BEATYFIKACYJNEGO M. KAZIMIERY GRUSZCZYŃSKIEJ

Zakończył się na szczelbu diecezjalnym proces beatyfikacyjny Sługi Bożej matki Kazimieri Gruszczyńskiej, założycielki Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek od Cierpiących.

Uroczystość z udziałem ks. bp. Henryka Tomasika, biskupa radomskiego, odbyła się w kościele parafialnym Św. Krzyża w Kozienicach. Na początku ubiegłego roku Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych udzieliła zgody na rozpoczęcie procesu informacyjnego założycielki zgromadzenia zakonnego, które powstało w XIX w., żeby służyć chorym – podaje Katolicka Agencja Informacyjna (KAI).

Bp Henryk Tomasik, wspominając w homilii postawę matki Kazimieri i przesłanie jej życia, nawiązał do wzoru, jakim był dla niej Chrystus i Jego postawa wobec Ojca. Ksiądz biskup wyraził też wdzięczność Bogu za piękne wzory odpowiedzi Bogu na Jego miłość, dzisiaj szczególnie za Sługę Bożą matkę Kazimierę Gruszczyńską, która jest jednym z przykładów odpowiedzi na tę odwieczną miłość Ojca i włącza się w to wielkie zadośćuczynienie, które składa Wcielony Syn Boży i pokazuje, jak można iść do ludzi w tej postawie, szczególnie wówczas, gdy spotyka się człowieka cierpiącego.

Po zakończeniu Eucharystii odbyła się uroczysta sesja zamknięcia procesu. Na wstępie siostra postulator Lucyna Czermińska przedstawiła sylwetkę Sługi Bożej. Następnie ks. Marek Polak, delegat biskupa, złożył relację z przebiegu prac procesowych i poprosił księdza notariuszy o przedstawienie akt biskupowi radomskiemu. Po przyjęciu akt przez księdza biskupie członkowie Trybunału złożyli przysięgę, w której zapewnili, iż nie bacząc na wszelki wzgląd ludzki, wiernie i sumiennie z zachowaniem tajemnicy wypełnili powierzony im obowiązek zbadania wszystkiego, co dotyczy Sługi Bożej Kazimieri Gruszczyńskiej. Ks. bp Henryk Tomasik polecił, by siostra Czermińska – po złożonej przysiędze – w najbliższym czasie zebrane akta dostarczyła do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie.

Kazimiera Gruszczyńska urodziła się w 1848 r. w Kozienicach. Pochodziła z patriotycznej i przywiązanej do wiary ziemiańskiej rodziny, która zadbała o jej staranne wykształcenie. Po okresie edukacji domowej dziewczynka wyjechała na naukę do Instytutu Maryjskiego w Puławach, ale uczyła się tu tylko trzy lata, gdyż za udział w manifestacji patriotycznej została usunięta ze szkoły. Naukę kontynuowała na pensji w Skierniewicach, a po jej ukończeniu wróciła do domu rodzinnego. Choć miała uprawnienia, nie otrzymała pozwolenia od władz zaborczych na otworzenie

szkoły – ciążyło na niej piętno buntowniczkich, co było skrzętnie odnotowane w jej dokumentach.

Od dziecka pragnęła całkowicie należeć do Boga, dlatego mając 10 lat, złożyła ślub czystości. Gdy po powrocie z pensji wróciła do rodzinnego domu, ułożyła sobie regulamin, przypominający regułę zakonną.

Marzyła o wstąpieniu do zakonu, ale nie godził się na to jej ojciec, który boleśnie przeżył śmierć żony i trojga dzieci. Nie udało się próba wstąpienia do szarytek, w której pomagał jej spowiednik. Swoje powołanie zaczęła realizować w 1875 r. w trakcie rekolekcji pod kierunkiem charyzmatycznego kapucyna o. Honorata Koźmińskiego, założyciela blisko 30 ukrytych zgromadzeń zakonnych. Młoda kobieta wstąpiła najpierw do Zgromadzenia Sióstr Posłanniczek Serca Jezusowego. Pierwsze śluby złożyła w 1879 r.

Jak informuje KAI, trzy lata później o. Honorat powierzył jej kierowanie zakładem dobroczynnym „Przytulisko” w Warszawie. Już w tym okresie zorganizowała nową wspólnotę zakonną, której celem było opiekowanie się chorymi i ubogimi – Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek od Cierpiących. Swoje współsiostry uczyła, by widziały w chorych cierpiącego Jezusa. W czasie I wojny światowej franciszkanki od cierpiących odznaczyły się wielkim męstwem i ofiarnością w opiece nad rannymi żołnierzami. Matka Kazimiera otrzymała złoty medal „Za miłosierdzie” od władz rosyjskich. Już w niepodległej Polsce za działalność dla dobra Kościoła otrzymała order „Pro Ecclesia et Pontifice”, przyznany przez Papieża Piusa XI. Ostateczną aprobatę Stolicy Apostolskiej dla zgromadzenia uzyskała w 1924 r.

Wraz ze współsiostrami założyła cieszącą się dobrą opinią szkołę dla pielęgniarek. Założycielka zgromadzenia dbała o kwalifikacje siostr, które wysyłała także za granicę. Przez długie dziesięciolecia m. Gruszczynska opiekowała się chorymi. Sama ciężko cho-

rowała, mówiła o sobie, że jest dzieckiem krzyża. Nieraz tygodniami nie opuszczała łóżka, choć cały czas kierowała zgromadzeniem. Zmarła w Kozienicach w 1927 r., a została pochowana na warszawskich Powązkach. Za: www.naszdziennik.pl

PALLOTYŃSKI INSTYTUT STATYSTYKI KOŚCIOŁA: „mniej dominantes, więcej comunicantes”

Więcej wiernych niż w roku poprzednim przystępuje do Komunii św., ale mniej o blisko 1% uczestniczy we Mszach św. Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego podał dane statystyczne za 2013 rok na ten temat.

Wskaźnik *communicantes*, określający liczbę osób przystępujących podczas Mszy św. do Komunii św., po raz kolejny nieznacznie wzrósł i w 2013 wyniósł 16,3%. Natomiast liczba osób uczestniczących w niedzielnej Eucharystii zmniejszyła się o blisko 1%. Spadek wskaźnika *dominantes* dotyczy niemal wszystkich diecezji w Polsce. - W 2013 roku wskaźnik *dominantes* zmniejszył się do poziomu 39,1%. Oznacza to, że kolejny już rok z rzędu Polacy rzadziej przychodzą na niedzielną Mszę św. – podkreśla ks. dr Wojciech Sadłoń, dyrektor Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego. Zwraca też uwagę, że po raz pierwszy od początku prowadzonych badań poziom *dominantes* spadł poniżej 40%.

Najwięcej wiernych uczestniczy w Eucharystii w niedzielę w południowych diecezjach: tarnowskiej, rzeszowskiej, przemyskiej, krakowskiej i bielsko-żywieckiej. Choć i w pierwszej piątce widać duże różnice – w diecezji tarnowskiej uczestniczy we Mszy św. 69% wiernych, a w diecezji bielsko-żywieckiej – 49,3%. Najmniej wiernych uczestniczy we Mszach św. w archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej, gdzie do kościoła chodzi mniej niż jedna czwarta (24,3%) oraz w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (25%) i łódzkiej (25,6%).

Do Komunii św. najczęściej wiernych przystępuje w diecezjach: tarnowskiej, przemysko-warszawskiej, opolskiej, pelplińskiej i zamojsko-lubaczowskiej. Najrzadziej Komunię św. przyjmują wierni z diecezji: sosnowieckiej, szczecińsko-kamieńskiej i koszalińsko-kołobrzeskiej.

Zauważalna jest także zmiana związana z porą uczestniczenia we Mszy św. – Tę przemianę potwierdza dynamika wybieranych przez Polaków godzin Mszy św. Chociaż wciąż około 80% Polaków przychodzi do kościoła przed południem, to jednak wzrasta grupa tych, którzy przekładają udział w Eucharystii na godziny popołudniowe i wieczorne – wskazuje ks. Sadłoń.

Praktyki religijne są oznaką wiary i związku z Kościołem. Regularne statystyczne ich badania obejmujące wszystkie parafie w Polsce, prowadzone są już od ponad trzydziestu lat przez Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego SAC. Za: www.episkpat.pl

Refleksja tygodnia

WPATRZENI W MARYJĘ UMACNIAJMY NASZĄ WIARĘ

Przemówienie o. Janusza Soka CSsR, przewodniczącego KWPZM i prowincjała Prowincji Warszawskiej Redemptorystów, wygłoszone podczas drugiego dnia pielgrzymki Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę

Ojciec Święty, nasz kochany Ojciec Franciszku, jakże Cię kochamy i jakże Ci jesteśmy wdzięczni za to wszystko, co mówisz, jak mówisz, jak się zachowujesz, jakim jesteś świadkiem, jakże Ty nas ożywasz i odmładzasz w naszej wierze. Za tę czułość i prostotę, taką prostą wiarę, którą nas urzekasz.

A my, pielgrzymi, dziękujemy Ci za słowa pozdrowień, za Twoje błogosławieństwo i za te życzenia. Wprawdzie pielgrzymom obiad zawsze smakuje, ale dzisiaj ten obiad będzie szczególnie dostojny, uroczysty i zwłaszcza z tym życzeniem „smacznego” będzie nam smakował.

Chcemy Cię zapewnić, że byłeś, jesteś i będziesz, Wasza Świętobliwość, w naszej modlitwie. Z wdzięcznością tutaj przychodzimy, bo jakże inaczej, za wiarę, którą otrzymaliśmy; to ona nas tutaj prowadzi, to ją chcemy tu umocnić, dziękując Bogu za

wszystkich nam bliskich, którzy tej wiary nas uczyli, i za Kościół, w którym wzrastaliśmy i wzrastamy.

Dziękujemy biskupom, którzy są razem z nami: ks. abp. Zygmuntowi za obecność i za słowo, ks. abp. Wacławowi za to, że nas tutaj dzisiaj gości, ale przede wszystkim właśnie za tę częstą obecność razem z nami na modlitwie przed Obrazem Matki Bożej.

Wam, tutaj zebranym biskupom, i wszystkim tym biskupom w Polsce, którzy są naszymi pasterzami, ojcami i stróżami naszej wiary. Mają odwagę w tych niełatwych czasach pomagać nam swoim odważnym słowem prawdy.

Chciałbym też podziękować wszystkim kapłanom – tym obecnym tutaj i wszystkim tym, którzy troszczą się o nas w parafiach,

którzy otwierają również różnego rodzaju miejsca po to, by Rodzina Radia Maryja mogła się spotykać.

Dziękuję również siostram zakonnym. Jakże Wam dzisiaj dziękujemy za Waszą modlitwę i prostotę, proste świadectwo życia oddanego Bogu. Osobom konsekrowanym, wszystkim Wam tutaj zebranych, Siostry i Bracia, za to niezwykle świadectwo wiary, ale też tym zebranych przed telewizorami i przy radioodbiornikami – razem tutaj z nami jesteście obecni, czujemy to, zwłaszcza chorzy i cierpiący. Bóg zapłać za tę obecność!

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować za obecność politykom i przedstawicielom różnych władz publicznych – to dobrze, że jesteście razem z nami i razem z nami się modlicie, to także Wasze świadectwo wiary. Dobrze, że nie boicie się być blisko ludzi.

Prości, zwyczajni ludzie mają swoją mądrość. Jak choćby na Podhalu mówią o góralu, który szedł gdzieś z workiem na plecach i tak od czasu do czasu nim potrząsał. I spotkał go turysta. Jak to turysta zawsze o wszystko pyta: – Baco, gdzie idziecie? A czego tym workiem tak od czasu do czasu trzepiecie? – Ano idę na targ – mówi baco – a tam w tym worku mam szczeniaki, małe pieski. Jak ten worek niosę na plecach, to one mnie tam na plecach gryzą czasem, ale jak tym workiem potrząsnę, to się między sobą gryzą. Różne mamy powołania, my, kapłani, ludzie w służbie publicznej, politycy, nie dajmy się wrzucić do worka i nie dajmy się wynieść gdzieś na targ. Bo to piękna służba Ojczyźnie i w imię tej służby zawsze walczmy o dobro, o prawdę z szacunkiem do siebie nawzajem.

To taki miły przywilej, by tu stanąć przynajmniej raz na rok i współbraciom podziękować – ojcu dyrektorowi, ojcom, którzy służą w Radiu.

Kochani, my tak potrafimy obok siebie stać nie tylko przy okazji różnych spotkań, ale dość często się spotykamy. Chciałbym podziękować, drodzy Ojcowie, że i w dobrych i w trudnych chwilach zawsze jesteście razem, ramię przy ramieniu i potrafimy troszczyć się o tę sprawę, którą polecił nam Bóg... Właśnie za to chciałbym Wam podziękować, za to, że potrafimy razem ze sobą i rozmawiać, i rozwiązywać różne niełatwe sprawy. Bóg Wam zapłać, Współbracia, za to braterstwo i za jedność, i za wspólne zatroskanie o sprawę Kościoła!

Prowincjał jest od tego, żeby słyszeć słowa podziękowania i pochwały... Ileż ja pochwał za Ojców otrzymuję, ale też czasem słyszymy słowa napomnienia, wskazówki, jak powinniśmy prowadzić to Radio, żeby było bardziej miłosierne, żeby było takie bardziej łagodne, żeby nie nazywać rzeczy po imieniu, że to Radio tak trochę drażni. A niedawno ktoś powiedział, że przy tym Radiu zasnął, a więc nie jest to Radio takie niewygodne. Czy jest tu ktoś jeszcze, kto przy tym Radiu zasypia? Bogu niech będą dzięki! A już mieliśmy jakieś zmiany poczynić, ale jeśli przy tym Radiu spokojnie można ukoić skołatanę nerwy po całym dniu...

Pozdrawiamy chorych, którzy na pewno by nas tu przekonali, że choroba i starość jakoś tak przebiegają spokojniej, bo nie czują się samotni dzięki Rodzinie Radia Maryja, dzięki tej modlitwie i dzięki temu dziełu, które wspólnie razem tworzymy. Bóg Wam zapłać za ten klimat zatroskania, walki o prawdę, ale też solidarności i miłości. Bóg Wam zapłać!

Jeszcze ostatnia myśl. Wróćmy do mądrości prostych ludzi i do tych górali, którzy także w Chicago są licznie zgromadzeni. Na pewno górale w Chicago podpowiadali kardynałowi Francisowi George'owi. Kilka lat temu, bodajże trzy lata temu, wprowadzono w Stanach Zjednoczonych prawo, do którego Kościół katolicki nie może się stosować. Prawo, które nakazuje płacenie podatków na aborcję i na inne sprawy, które nie są zgodne z nauką Kościoła. I kard. Francis George powiedział tak: „Ja prawdopodobnie umrę jeszcze w swoim pokoju, w swoim łóżku, mój następca prawdopodobnie umrze w więzieniu, a jego następca – wszystko na to wskazuje – że zostanie umęczony na jakimś publicznym placu. Nie możemy realizować prawa, które jest niezgodne z nauką Kościoła, ale widocznie taka jest nasza droga”.

Siostry i Bracia, czy my mamy dość wiary, dość odwagi, by z tego świętego miejsca wrócić i zająć postawę bronięcia tego, co święte i czego nie pozwolimy sobie zabrać: naszych sumień, naszej wiary, naszych wartości? Czy mamy dość wiary? Przychodzimy więc tutaj, by tę wiarę, zapatrzeni w Matkę Najświętszą, umocnić.

Ale, Kochani, przychodzimy też ze wstydem – owszem, za nasze grzechy, ale też za tych, którzy tego wstydu nie mają i może tu nie przyjdą. Przepraszamy Cię, Matko Boża, za tych ludzi (pielgrzymi: Przepraszamy!).

Dobra Matko, królująca tutaj z Jasnej Góry, dziękujemy za gościenną Ojcom Paulinom, którzy zapatrzeni w Twoją dobrą twarz też nas tu tak gościnnie i dobrze zawsze przyjmują, i za ich modlitwę. A Ty nas, Maryjo, prowadź dalej, byśmy umieli wiernie i odważnie trwać w miłości do Boga i każdego człowieka.

Za: www.naszdziennik.pl

Wiadomości zagraniczne

GWAŁTOWNA ŚMIERĆ MŁODEGO MISJONARZA W GABONIE

Z powodu gwałtownego i ostrego ataku malarii zaledwie po jednym dniu walki o życie 26. czerwca 2014 roku, o godz. 4. rano w klinice w Libreville w Gabonie zmarł śp. Ojciec Paweł Truszkowski (+ 37) z zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Po

święceniach kapłańskich w 2003 r. przez dwa lata pełnił służbę w klasztorze w Łomży, zyskując zaufanie i sympatię młodzieży oraz inicjując inscenizację misterium Drogi Krzyżowej, w trakcie której odgrywał postać Jezusa... Brat Paweł

Truszkowski był bardzo szczerym, prawdziwym i otwartym człowiekiem – wspomina kolegę zakonnego brat Łukasz Lewczuk z sekretariatu misyjnego Braci Mniejszych Kapucynów w Warszawie. – Cechowała Go ogromna spontaniczność,

miał zdolności artystyczne i organizacyjne, to On jako pierwszy zainicjował Drogi Krzyżowe ulicami miast. Będzie nam Go zawsze brakowało... Pamiętajmy o Nim w modlitwie...

Był nie tylko zakonnikiem, ale bratnią duszą...

Z okresu przed wyjazdem na misje wspomina Zmarłego Jego wychowanek, ówczesny uczeń III LO w Łomży, obecnie reżyser filmowy w Szkocji Dariusz Sipowski: - To był wspaniały Kapucyn, który uczył w łomżyńskich liceach i organizował, m.in., drogi krzyżowe w mieście. Uczył mnie w III LO, ale po liceum nie miałem z Nim kontaktu, bo wyjechał do Gabonu. Bardzo porządny człowiek i wiem, że wielu łomżyńskich bardzo Go lubiło. Jak był w Łomży, to nosił długą brodę. Pamiętam po liceum ognisko pożegnalne z bratem, kiedy wydawało mi się, że obawiał się jechać do Gabonu... Ale też było to dla Niego wyzwanie, może próba...

Był przy tym jednak też zawsze dla nas przykładem, jak pozostać w dobrej wierze. Przykładem dobrym nie tylko w klasie III LO, kiedy się, przede wszystkim, dużo o Bogu i religii gada, ale zwłaszcza wtedy, gdy często wychodził z nami do łomżyńskiego hospicjum, ucząc współczucia i pomocy dla umierających ludzi, odkrywając przed nami zamknięte na co dzień zakątki klasztoru czy kiedy mieliśmy oso-

biste, trudne momenty w życiu. Mimo że zwykle Bratu się przyglądałem i Go słuchałem, to budził mój wielki szacunek. I żałuję, że nie było już potem okazji, aby porozmawiać... Na pewno jednak ja i wiele znanych mi osób potem powracało do tamtego czasu z Bratem, chociażby w naszych rozmowach. Chcieliśmy się dowiedzieć, co u Niego... Teraz, kiedy wiadomo, co się stało w szpitalu w Gabonie, przykro mi, że się tak wszystko odwlekało na później... Przypomniało mi się, jak kiedyś wyszliśmy gdzieś w zimę, było dużo śniegu i w drodze powrotnej, gdzieś na dole łomżyńskiej tzw. Muszli Brat zaczął z nami wojnę na śnieżki, która trochę trwała, aż wszyscy się zmęcziliśmy. Do III LO wracaliśmy zmarznięci i mokrzy, ale szczęśliwi. To sytuacja, która pokazuje, jakie Brat Paweł Truszkowski otwarte relacje miał z ludźmi. Naprawdę chciał być nie tylko bratem zakonnym, ale także bratnią duszą. Wiele osób właśnie tak o Nim myślało... I dlatego pomyślałem sobie, że wielu z nas musiała Jego śmierć bardzo dotknąć. Był w końcu tylko 10 lat od nas starszy... Opr.: *Mirosław R. Derewno*.
Za: www.4lomza.pl

INAUGURACJA JEZUICKIEGO UNIwersYTETU W INDIACH

W stolicy stanu Orisa Bhubaneswarze odbyła się 6 lipca inauguracja pierwszego w Indiach jezuickiego uniwersytetu. Dołączył on do trzech już istniejących w tym kraju uniwersytetów katolickich. Jest tam pierwszą uczelnią „cyfrową”. Ma stać się ośrodkiem innowacyjnych badań, łącząc profesjonalizm naukowy z wartościami etycznymi. Uczelnia przyjęła nazwę Xavier University od jezuickiego misjonarza św. Franciszka Ksawerego.

W przemówieniu inauguracyjnym rektor uczelni ks. Paul Fernandes SJ wyjaśnił, że unikalną cechą uczelni, mogącej obecnie przyjąć 500 studentów i 400 wykładowców, jest przeznaczenie około 50 procent miejsc dla kandydatów ze stanu Orisa. Żadna inna prywatna szkoła wyższa w Indiach czegoś takiego nie zapewnia. „Zrobiliśmy to, by wyrazić naszą troskę o rozwój stanu” – powiedział rektor. Ma on nadzieję, że inspirowana jezuickimi ideałami uczelnia przyczyni się do budowania nowego społeczeństwa
Za: InfoSAC

OPAT GENERALNY KANONIKÓW mianowany biskupem

Z radością pragniemy poinformować, że dotychczasowy opat generalny kanoników św. Bernarda z Góry Jowisz ks. Jean-Marie Lovey CRB, decyzją papieża Franciszka z 8 lipca 2014 roku, został mianowany biskupem ordynariuszem diecezji Sion (Szwajcaria).

Cała polska prowincja kanoników regularnych laterańskich pragnie złożyć nowemu Biskupowi najserdeczniejsze życzenia! Niech Duch Święty obdarza ks. bpa Jeana-Marie Lovey CRB swoim świa-

tłem potrzebnym w prowadzeniu wiernych do Boga!

Biskup Jean-Marie Lovey CRB urodził się 2 sierpnia 1950 r. w Orsieres w Szwajcarii. 27 października 1971 r. złożył śluby zakonne w zakonie kanoników. Studia filozoficzno-teologiczne ukończył na uniwersytecie we Fryburgu. 15 czerwca 1977 przyjął święcenia kapłańskie. Posługiwał jako kapelan szkół, formator kleryków, przeor a od 2009 roku jako prepozyt (opat) generalny kanoników św. Bernarda z Góry Jowisz. Decyzją papieża Franciszka 8 lipca 2014 został mianowany biskupem ordynariuszem diecezji Sion (Szwajcaria).
Za: www.kanonicy.pl

PAPIEŻ POZDROWIŁ RODZINĘ KAMILIAŃSKĄ

Pozdrawiając wiernych przybyłych na Plac św. Piotra Papież przypomniał o obchodzonej w Kościele Niedzieli Morza. Zachęcił wspólnoty chrześcijańskie do otoczenia troską marynarzy i rybaków oraz ich rodziny. Franciszek pozdrowił także duchowych synów i córki św. Kamila de Lellis, którzy kończą obchody 400-lecia śmierci założyciela kamiliańskich wspólnot zakonnych:

„Zachęcam kamiliańską rodzinę, w momencie zwieńczenia tego roku jubileuszowego, by była znakiem Pana Jezusa, który niczym miłosierny Samarytanin pochyla się nad ranami ciała i duszy cierpiącej ludzkości, lejąc na nie olej pocieszenia i wino nadziei. Wam, którzy przybyliście na Plac św. Piotra, jak też służbie zdrowia, która pracuje w waszych szpitalach i domach opieki, życzę stałego wzrostu w charyzmie miłosierdzia ożywanego codziennym kontaktem z chorymi. I proszę, nie zapominajcie o modlitwie za mnie” – dodał Papież.
Za: Radio watykańskie

SALEZJANIE DZIĘKUJĄ BYŁEMU GENERAŁOWI

W dniach 9-10 lipca wspólnota salezjańska Domu Generalnego obchodziła 50-lecie ślubów zakonnych ks. Pascuala Cháveza, poprzedniego przełożonego generalnego; bpa Francesco Panfilo, salezjanina, arcybiskupa Rabaul, w Papui-Nowej Gwinei, oraz ks. Francesco Motto, z Salezjańskiego Instytutu Historycznego. Uroczystość była okazją do zastanowienia się nad wartością i profetycznym znaczeniem życia zakonnego w życiu Kościoła.

W czasie wczorajszego "słówka na dobranoc" ks. Chávez podzielił się z obecnymi współbraćmi swoim przeszło 18-letnim doświadczeniem, kreśląc mały rys historyczny, opowiadając o swojej drodze zakonnej, dzieląc się refleksją i mówiąc o współczesnych prądach związanych z życiem zakonnym – od tendencji posoborowych, które zechciały go zepchnąć na margines, do tych latynoamerykańskich, opowiadających się za teologią wyzwolenia. Była to droga, w czasie której coraz bardziej został potwierdzony wymiar profetyczny życia zakonnego, jako drogi naśladowania Chrystusa i świadectwa w sercu Kościoła dla świata.

Po braterskiej agapie, w której uczestniczyła także wspólnota salezjańska z Waty-

kanu, obchody i refleksja z nimi związana towarzyszyła także dzisiejszej Eucharystii wspólnotowej: "Mówienie o życiu zakonnym i prorocत्वie jest w jakiś sposób tautologią, w tym znaczeniu, że ze swej natury życie zakonne jest prorocत्वem, chociaż to nie sprowadza się do niego, ponieważ jest przede wszystkim charyzmatyczne (...)

Dzisiaj, bardziej niż kiedykolwiek przedtem, Kościół i świat nas potrzebują, twórców profetycznego życia konsekrowanego, które *głosi* wspaniały plan Boga, *odrzuca* wszystko, co się jemu sprzeciwia, i *wciela* go we własne życie" – powiedział ks. Chávez w kazaniu.

Prorocka rola, którą przywołał mówca, nie ma nic wspólnego z prorokami nieszczęścia, prorokami dworu czy tymi, którzy wysuwają roszczenia społeczne: "Nasze prorocत्वo wypływa ze współczucia Boga, chcącego za wszelką cenę zbawić człowieka (...) Życie konsekrowane będzie prorockie, jeśli będzie umieć dawać świadectwo tej przepelnionej pasją miłości Boga". Zakoczył wzywając wstawieństwa Maryi, aby życie konsekrowane w ogólnym znaczeniu, a salezjańskie szczególnie, mogło postępować dalej na drodze świętości, do której jest wezwane, czyniąc to w *świadomości sensus ecclesiae*, co jest jego charakterystyką.

Na zakończenie Mszy św. głos zabrał ks. Ángel Fernández Artime, Przełożony Generalny, który, w imieniu wszystkich, wyraził swoje podziękowanie pod adresem ks. Cháveza: "Zgromadzenie i Rodzina Salezjańska miały w tobie ojca, nauczyciela i przewodnika na tej naszej drodze. Dziękujemy z całego serca za twoje życie i twoje świadectwo! Niech Wspomożycielka, która nie przestaje wszystkiego czynić, wyprasza Ci błogosławieństwo i Ci towarzyszy! Ściskamy cię mocno, drogi przełożony generalny emerycie".

Więcej na: www.infoans.org

Ubywa osób konsekrowanych w Europie

W Europie systematycznie ubywa księży diecezjalnych, choć Włochy i Polska oraz niektóre inne kraje postkomunistyczne notują wzrost ich liczby. Mniej jest zakonników i zwłaszcza sióstr zakonnych, rośnie też liczba przypadków porzucenia kapłaństwa. Przybywa natomiast diakonów stałych – wskazują najnowsze dane zaprezentowane przez Europejskie Centrum Powołań (EVS) podczas Europejskiego Kongresu Powołań, który odbywał się na początku lipca w Warszawie.

Według statystyk w Europie jest około 131 tys. księży diecezjalnych i 54 tys. zakonnych. Co roku ubywa ponad tysiąc. Ubywa także sióstr zakonnych, których jest niemal 270 tys., ale na przestrzeni tylko jednego roku ubyło ich 9 tys. Jedna czwarta z 12 tys. alumnów przygotowuje się do kapłaństwa w Polsce, choć w skali kontynentu liczba seminarzystów także spada. Przybywa natomiast diakonów stałych, których jest obecnie niemal 14 tys. Zdaniem koordynatora prac Europejskiej Służby na rzecz Powołań, ks. Domenico Dal Molina, sytuacja ta wypływa głównie z czynników demograficznych i kulturowych. Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

DOMINIKAŃSKA PIELGRZYMKA do Patronki Białorusi

Dominikanie z Witebska wzięli udział w pieszej pielgrzymce do słynnego białoruskiego sanktuarium maryjnego w Budślawiu. W osiem dni pokonali prawie 300 kilometrów.

W pierwszą sobotę lipca w Budślawiu odbyły się uroczystości Matki Bożej Budślawskiej. Dla mniej zorientowanych – Budślaw to taka Polska Częstochowa. Co roku przybywają tam pielgrzymi z całej Białorusi. Dołączają się do nich także goście z Ukrainy, Rosji, Polski, Litwy...

My, dominikanie z Witebska, także wyszliśmy z pielgrzymką. Nasza trasa liczyła około 280 kilometrów. Przeszliśmy ją w osiem dni. Tych osiem dni stało się dla nas symbolem działania zmartwychwstałego Jezusa. Gdy błogosławiliśmy Jego imie-

niem – deszcz przestawał padać, chmury się zatrzymywały, jednych przestawały boleć nogi, inni byli uzdrawiani wewnętrznie i otrzymywali łaskę przebaczenia swoim rodzicom, nieprzyjaciołom, sobie samemu.

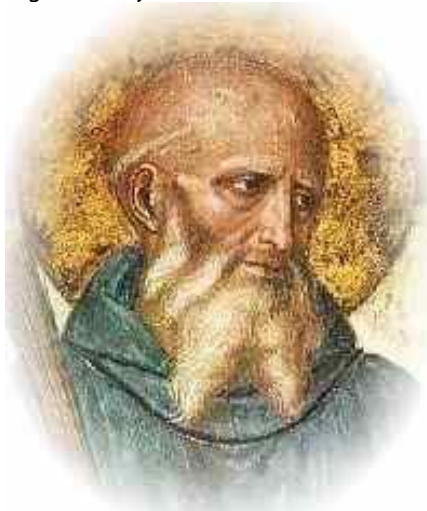
Przez trzy dni szedł z nami nasz biskup Aleh Butkiewicz – najmłodszy biskup na świecie. Grał na gitarze, śpiewał, spowiadał, mówił dobre krótkie kazania i czasem jak dobry pasterz, poganiał nas. Przed wejściem do Budślawia są ustawione bramki, na których milicja kontroluje wszystkich pielgrzymujących. Przeszukują plecaki, sprawdzają wykrywaczami metalu.

Podchodząc do punktu kontroli, zatrzymaliśmy się przed milicjantami i narastającą burzą oklasków ich przywitaliśmy. Milicjanci byli w szoku, że ktoś po ludzku, z życzliwością i dobrocią może ich przywitać. Nagle w relacji do nas stali się bardzo sympatycznymi i uczynnymi ludźmi. Miłość chrześcijańska robi różnicę. Z radosnym, głośnym śpiewem i tańcem podeszliśmy przed Bazylikę Matki Bożej Budawskiej. Tam czekaliśmy w kolejce do obrazu Mamy Jezusa. Potem obiad na polu namiotowym, msza święta dla pielgrzymów, o północy jeszcze jedna, o drugiej w nocy koncert dla młodzieży i następnego dnia powrót do Witebska, Petersburga, Kijowa, Grodna, Brześcia, Lidy, Lyntup i innych miejsc rozsianszych po tej ziemi. Za: www.dominikanie.pl

KONGRES BENEDYKTYŃSKI w podmadryckim opactwie

W podmadryckim opactwie Valle de los Caídos (Dolina Poległych) trwa I Międzynarodowy Kongres Benedyktyński. Poświęcony został „Monastycyzmowi benedyktyńskiemu i chrystianizacji Europy”. W kongresie bierze udział ponad 120 osób z Hiszpanii i z zagranicy.

Kongres, który cieszy się poparciem Papieskiej Rady Kultury, ma przede wszystkim charakter naukowy, a nie tyle duchowy czy religijny, choć w programie jest przewidziany czas na modlitwę. „Celem kongresu jest odzyskanie z zapomnienia ogromnej pracy mnichów, ponieważ nie można zrozumieć tożsamości europejskiej bez benedyktynów” – podkreślają organizatorzy.

Poszczególne wystąpienia podzielono na trzy bloki: „Reguła św. Benedykta, wzór życia, wzór cywilizacji”; „Benedyktyni

budowniczymi zachodniej cywilizacji” oraz „Monastycyzm benedyktyński jako punkt odniesienia dla nowej ewangelizacji”. „Ewangelia była pierwszą konstytucją europejską” – stwierdził o. Anselmo Álvarez Navarrete OSB w wykładzie zatytułowanym: „Nowe porwanie Europy”.

Zdaniem opata z Valle de los Caídos „Ewangelia zainspirowała podstawową strukturę istnienia narodów na kontynencie, coś, co przeżyło w duszy wszystkich narodów pomimo oświecenia, ideologii i politycznych teorii aż dopóki materializm i relatywizm ostatnich czasów wymazał prawie wszystkie jej ślady”. Ma się wrażenie, że głównym przedsięwzięciem współczesnej Europy jest „zmiana naszej świadomości w stosunku do Chrystusa i zorganizowanie wielkiego sądu przeciwko Niemu, aby ukazać Go jako największego wroga człowieka” – podkreślił zakonnik.

Kongres został zorganizowany przez Fundację Forum św. Benedykta w Europie i Opactwo św. Krzyża w Valle de los Caídos. Obrady zakończą się 13 lipca. o. M. Raczkiewicz CSSR, Madryt

Za: [RadioWatykańskie](http://RadioWatykańskie.pl)

Salezjańska rozmowa: co będzie w Brazylii po Mundialu?

Po sromotnej przegranej z Niemcami (czego się spodziewałem, ale nie aż w takim stopniu), ludzie zaczęli narzekać na wszystko i wszystkich, ale jest już za późno. I za kilka dni wszystko wróci do normy, nikt nie będzie pamiętał o tych wszystkich problemach, jakie przeżywa Brazylia, zgasną reflektory i...” – tak twierdzi ks. Roberto Cappelletti, salezjański misjonarz, który – udzielając nam wywiadu – ukazuje drugie oblicze piłki nożnej w Brazylii oraz konsekwencje polityczne i społeczne z tym związane, które ujawniają się zwłaszcza teraz, po wyeliminowaniu *Seleção*.

Jak dzieci postrzegają Mundial?

Jak wszyscy wiedzą, kiedy mówi się o piłce nożnej w Brazylii, mówi się o życiu, radości, kibicowaniu pomimo przeróżnych trudności, fajerwerkach, świętowaniu, jak to miało miejsce chociażby w przypadku jedyne zwycięstwa z Kamerunem. A dzieci są w tym mistrzami: nie mają przywar dorosłych i dla nich widok koszulki zielono-złotej drużyny narodowej jest już powodem do dumy. Ten, komu udaje się zdobyć koszulę żółto-zieloną (niekoniernie brazylijską), nosi ją z dumą, chociaż, noszona dniami, śmierdzi i jest brudna w każdej cześci. Tym właśnie dla dzieci jest Mundial. Świadomość, że wiele osób z całego świata przybywa do ich kraju, czyni ich szczęśliwymi.

Co przedstawia Mundial dla zwykłych obywateli Brazylii?

Przed wszystkim w czasie Mundialu miały miejsce protesty ze strony niewielkiej części ludności, będące wyrazem buntu przeciwko marnowaniu pieniędzy na budowę 12 nowych stadionów, także w miejscach, w których, gdy się skończy, nie będą przydatne nikomu. Ale naród brazylijski na chwilę obecną ma jeszcze niewiele do powiedzenia w obliczu tego, co się dzieje, nie po-

dejmuje żadnej inicjatywy, aby podjąć wielki, totalny protest. Kiedy gra się toczy, w Brazylii wydają się zniknąć wszystkie problemy, które ten ogromny kraj przeżywa. Po sromotnej porażce z Niemcami (której się spodziewałem, ale nie aż w takim stopniu), ludzie zaczęli narzekać na wszystko i wszystkich, ale jest już za późno. A za kilka dni wszystko wróci do normy, nikt już nie będzie pamiętał o problemach, które przeżywa Brazylia, zgasną reflektory, a politycy będą mogli spokojnie jeść i dalej okradać naród.

Co będzie po Mundialu?

Po trochu już odpowiedziałem na to pytanie. Miliardowy debet pójdzie na barki biednych ludzi, aby pokryć koszty tego Mundialu. I ponownie benzyna osiągnie zawrotną cenę, pojawią się nowe podatki, a biedni staną się jeszcze biedniejsi, a bogaci – jeszcze bogatsi, śmiejąc się za plecami z tych ludzi, którzy dotąd nie mieli siły i odwagi, by usunąć tych skorumpowanych osobników.

Czy ludzie młodzi mają możliwość oglądania mundialowych meczów w wioskach?

W obu *fawelach* tego miasta, w domach, w barakach, może brakować ryżu, fasoli, koniecznego odzienia, ale to, czego nie brakuje, to telewizor i antena satelitarna. I to jest imponujące. Dla nich jest to oznaka szacunku i uznania. A potem wysyłają dzieci do

zbierania jedzenia na śmietnikach. Reszta miasta tutaj żyje dobrze, większa część to klasa średniozamożna. Tak więc mają nawet więcej telewizorów w domu. Za: www.infoans.org

Zaproszenie do współpracy

SEKCJA TEOLOGII ŻYCIA KONSEKROWANEGO ZAPRASZA DO WSPÓŁPRACY

Poniżej zamieszczamy ponownie list s. Adelajda Sielepin CHR informujący o powstaniu w ramach Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie sekcji teologii życia konsekrowanego i zapraszający wszystkich zainteresowanych do współpracy:

Czcigodny Ojciec,

list ten kieruję z prośbą o poinformowanie męskich wspólnot życia konsekrowanego o powstaniu Sekcji teologii życia konsekrowanego w ramach Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie. To znane i czcigodne stowarzyszenie teologów, które powstało we Lwowie 90 lat temu i kontynuuje nadal swoją działalność w całej Polsce, ze swoją siedzibą w Krakowie (patrz: strona internetowa: <http://PolskieTowarzystwoTeologiczne>), działa w kilkunastu sekcjach przedmiotowych włącznie z bliską naszej linii sekcją teologii duchowości. Jednak dotąd nie było jeszcze sekcji ściśle związanej z konsekracją, która tworzy w Kościele osobny stan, komplementarny z innymi, i w związku z tym może być przedmiotem badań nie tylko duchowości, ale przede wszystkim teologii, a nawet ściśle - eklezjologii. W obecnych czasach dają się odczuć znaczące niedopowiedzenia w rozumieniu konsekracji zarówno wśród świeckich, jak i u samych osób konsekrowanych i duchownych, co jest powodem niewystarczającego zainteresowania i doceniania takiego powołania w Kościele. O radach ewangelicznych mówi się głównie w kontekście duchowości, psychologii i formacji zakonnej, a mniej z punktu widzenia samej teologii.

W tej sytuacji zrodziła się potrzeba powołania osobnej sekcji teologicznej w ramach Polskiego Towarzystwa Teologicznego, której celem byłoby głębsze poznawanie teologii życia konsekrowanego i związana z tym jego promocja we wszyst-

kich środowiskach Kościoła i poza nim. Gruntowne studia prowadzące do odkrywania teologii tej formy życia mogą znacznie wpłynąć na pogłębianie motywacji i formację osób konsekrowanych oraz ożywić zainteresowanie konsekracją wśród świeckich. Do tej pory żadne *ratio studiorum* nie zawiera takiego przedmiotu. Nowa sekcja PTT, która przyjęła nazwę: Sekcja teologii życia konsekrowanego miałaby m.in. następujące zadania:

1. Opracowywanie i publikowanie prac naukowych, popularnonaukowych i materiałów formacyjnych z dziedziny życia konsekrowanego.
2. Rozwijanie teologii życia konsekrowanego jako samodzielnej dziedziny nauk teologicznych.
3. Zjazdy i dyskusje na ten temat.
4. Działania interdyscyplinarne w ramach projektów, publikacji i spotkań łączące teologię życia konsekrowanego z innymi dyscyplinami teologicznymi i humanistycznymi, takimi, jak: pedagogika, historia, literatura, nauki społeczne, itp.
5. Działania prowadzące do uwzględnienia teologii życia konsekrowanego jako przedmiotu w ramach *ratio studiorum* studiów teologicznych w seminariach duchownych i w instytucjach naukowych.
6. Współpraca z instytucjami życia konsekrowanego oraz z uczelniami kościelnymi w celu promowania i pogłębiania wiedzy o teologii życia konsekrowanego a także formacji teologicznej związanej z konsekracją, np. szkoły formatorów, studia duchowości i formacji do życia konsekrowanego, ośrodki rekolekcyjne dla osób konsekrowanych.
7. Prelekcje w celu przybliżenia różnym środowiskom istoty życia konsekrowanego i jego form w kontekście sekularyzacji i niezrozumienia podstawowych kategorii związanych z konsekracją chrześcijańską.

Wiedząc, że w tym gronie jest wiele osób dobrze zorientowanych w tej problema-

tyce lub otwartych na podjęcie takich studiów, serdecznie zapraszamy do współpracy i w miarę możliwości do włączenia się w tę sekcję. Grupa pierwszych członków tej sekcji już spotyka się i pracuje nad szczegółami działań. Wspólne wysiłki i naukowe poszukiwania w większym i zróżnicowanym gronie mogą przyczynić się do ponownego odkrywania piękna konsekracji i jej nieodzowności w życiu Kościoła. Zgodnie z założeniami nowej sekcji pragniemy przez naukę przybliżyć ludziom wielki dar Boga, jakim jest dla świata powołanie do wyłącznej więzi z Chrystusem i naśladowania Go w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie.

Bardzo nam zależy na współpracy i na Waszym doświadczeniu, bez czego nasza praca byłaby czysto teoretyczna, a może nawet i nieadekwatna. Liczymy więc na zrozumienie, nowe spostrzeżenia i sugestie. Może nadchodzący rok, ogłoszony przez Ojca Świętego Franciszka Rokiem Życia Konsekrowanego, będzie dodatkowym impulsem i natchnieniem dla jednoczenia się w wysiłkach na rzecz ukazywania owej «ikony» Chrystusa przemienionego (VC 14) w życiu człowieka.

Z siostrzaną modlitwą i nadzieją pozdrawiam serdecznie
s. dr hab. prof. UPJPII Adelajda Sielepin
CHR, Odpowiedzialna za Sekcję Teologii Życia Konsekrowanego PTT

Osoby zainteresowane prosimy o kontakt listowny na adres pocztowy: Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie, ul. Kanonicza 3, 31-002 Kraków

lub bezpośrednio na adres Sekcji teologii życia konsekrowanego PTT: ul. Sławkowska 24/3, 31-014 Kraków; lub na mój adres e-mail: s.adelajda@gmail.com

Odeszli do Pana

ŚP. O. PAWEŁ TRUSZKOWSKI (1976-2014) OFM Cap

Misjonarz w Gabonie

W środę rano, 26 czerwca 2014 roku, niespodziewanie w wieku 38 lat odszedł do Pana br. Paweł Truszkowski OFM Cap., misjonarz pracujący w Gabonie.

Brat Paweł Truszkowski urodził się w Piszcu 4 listopada 1976 r. Jego rodzice Stanisław i Pelagia ochrztili go tam 25 grudnia 1976 r. w parafii pw. św. Jana Chrzciciela. Wychowywał się razem z młodszą siostrą, Agnieszką. W wieku 6 lat rozpoczął naukę w szkole podstawowej, a później uczył się w liceum ogólnokształcym. W 1995 r. zdał maturę. Sakrament bierzmowania przyjął 10 maja 1990 r. w parafii św. Brunona w Giżycku z rąk bp. Józefa Wysokiego. Wybrał sobie wtedy imię Jan.

Udzielał się przy parafii Ducha Świętego Pocieszyciela w Giżycku. Pełnił tam posługę lektora i animatora młodszych ministrantów. Należał również do Ruchu Światło-Życie i brał udział w pielgrzymkach pieszych na Jasną Górę (warminskich i ełckich). Na pielgrzymkowych szlakach posługiwał jako porządkowy, animator śpiewu i liturgii. Br. Paweł dwukrotnie brał udział w Olimpiadach Teologicznych, na których został wyróżniony. Warto wspomnieć, że angażował się w pomoc przy budowie nowego kościoła parafialnego.

Zafascynowany osobą św. Franciszka, podjął drogę powołania zakonnego. Do postulatu został przyjęty 16 czerwca 1995 r. i z dniem 1 września tegoż roku rozpoczął pierwszy etap formacji w Warszawskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Kolejnym krokiem był nowicjat w Nowym Mieście nad Pilicą. Po jego zakończeniu złożył pierwszą profesję zakonną. Stało się to 8 września 1997 r.

W czasie studiów w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie na Poczekajce zaangażował się w pracę z dziećmi w „Domu Ciepła”. Był uzdolniony artystycznie. Prowadził tam grupę teatralną, a jego spektakle (np. „Opowieść wigilijna”) przyciągały wielu widzów.

Współbracia wspominają br. Pawła, jako człowieka o wyjątkowej wrażliwości. Był oddany Bogu na modlitwie, w pomocy drugiemu człowiekowi, a szczególnie ludziom ubogim. Już w seminarium interesował się misjami, współorganizując dni misyjne. Uczył się języka francuskiego.

Profesję wieczystą złożył 13 stycznia 2002 r. w Lublinie na ręce br. Piotra Stasińskiego, prowincjała. W Olsztynie, 3 marca 2002 r., przyjął święcenia diakonatu przez posługę arcybiskupa warminskiego Edmunda Piszczka. Święcenia prezbiteratu przyjął 8 czerwca 2003 r. w Łomży z rąk biskupa łomżyńskiego Stanisława Stefanika. Łomża była także jego pierwszym po święceniach miejscem pracy i życia.

Po pierwszym roku w Łomży, br. Paweł skierował do Prowincjała prośbę następującej treści: Pochwalony Jezus Chrystus. Ojczyce Prowincjale. Wraz z podaniem o prośbę pracy w Gabonie przesyłam Ojcu kilka słów. Tylko do Ojca wiadomości. Mówiłem Ojcu, że myślałem o tych misjach i pragnę tam pracować. Ojciec mówił w nowicjacie czasami, że „należy się wam jedynie pogrzeb chrześcijański”. Oczywiście brałem to za żart. Jednak to we mnie poniekąd zostało. Nie chcę mieć łatwego, czy raczej przyjemnego życia zakonnego, bo rzeczywiście uważam, że tak w gruncie rzeczy nic mi się nie należy.

W Łomży jest mi bardzo dobrze i cieszę się, że tu trafiłem. Jednak chciałbym coś więcej. To pragnienie misji jest we mnie nieco jak taki nurtujący ogień, który przynagla do wyjazdu. Mam nadzieję, że po tych kilku bezładnych zdaniach, Ojciec zobaczy, że jest we mnie szczerze pragnienie. Sam zaznałem wielkiego miłosierdzia Bożego i chcę ja zanieść tam, gdzie brakuje ludzi, aby o nim mówić. fr. Paweł Truszkowski.

Br. Paweł otrzymał zgodę na wyjazd, a 7 czerwca 2006 r., po wcześniejszym przygotowaniu w Centrum Misyjnym w Warszawie, rozpoczął swoją przygodę z Afryką. Pracował w parafii Ntoum w Gabonie. To miejsce stało się również ostatnim w jego historii życia zakonnego. Zmarł nagle, po krótkim pobycie w szpitalu, w klinice w Libreville, 26 czerwca 2014 r., w czwartek o godz. 4:15. Miał niespełna 38 lat, 17 lat życia zakonnego i 11 lat kapłaństwa. Zostanie pochowany w Ntoum, gdzie był proboszczem.

Za: www.misje.kapucyni.eu

ŚP. O. OTTO FILEK (1918-2014) OFM

Były prowincjał karmelitów bosych

9 lipca wieczorem zmarł o. Otto Filek, karmelita bosy, rówieśnik JP II, który prowadził rekolekcje Papieża, przygotował szereg procesów beatyfikacyjnych, m.in. m. Bernardyny Jabłońskiej, Zofii Tajber, o. Konrada Koźmińskiego, o. Anzelma Gądkę. Interesował się astronomią, filatelistyką, ikonografią chrześcijańską. 4 lipca skończył 96 lat.

Pogrzeb odbył się w poniedziałek, 14 lipca w klasztorze oo. Karmelitów Bosych przy ul. Rakowieckiej w Krakowie.

Jakub Jan Filek (w Zakonie Otto) urodził się 4 lipca 1918 r. w Barwałdzie, archidiecezja krakowska; rodzicami jego byli: Jan i Zofia z Więckowskich. W 1931 wstąpił do Niższego Seminarium Karmelitów Bosych w Wadowicach, gdzie ukończył gimna-

zjum. Do Zakonu Karmelitów Bosych wstąpił w 1935 r. w Czernej, i tam 29 sierpnia 1936 r. złożył profesję zakonną. Studia filozoficzne odbywał w Wadowicach i Czernej w latach 1938-1940, a studia teologiczne w Krakowie w latach 1940-1944.

Święcenia kapłańskie przyjął 24 czerwca 1944 r. w Czernej, z rąk ks. bpa Stanisława

Rosponda, bpa pomocniczego archidiecezji krakowskiej. Studia uniwersyteckie odbył na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w latach 1958-1962 i zakończył doktoratem z teologii ze specjalizacją w teologii ascetyczno-mistycznej.

Był cenionym spowiednikiem i kaznodzieją w świątyniach karmelitańskich. W latach 1947-1958 udzielał wiernym świeckim, osobom konsekrowanym i kapłanom wiele serii rekolekcji zamkniętych. Wśród jego rekolektantów w Czernej bywał kilkakrotnie ks. Karol Wojtyła.

Od 1953 r. był przełożonym i duszpasterzem parafialnym nowej fundacji karmelitów bosych w Kluszkowcach w archidiecezji krakowskiej. Przez swoich przełożonych był kierowany do opieki duchowej nad Świeckim Zakonem Karmelitańskim: w latach 1945-1947 w Wadowicach; 1958-1962 w Lublinie; 1978-1990 w Krakowie.

W swoim zakonie – Polskiej Prowincji Karmelitów Bosych p.w. Ducha Świętego – o. dr Otto Filek pełnił wiele ważnych funkcji. W latach 1946-1953 był redaktorem Wydawnictwa Karmelitów Bosych w Krakowie; przez cztery kadencje pełnił zadanie magistra i ojca duchownego kleryków karmelitańskich w Poznaniu i w Krakowie; przez cztery kadencje pracował w zarządzie polskiej prowincji, będąc radnym prowincjalnym. Przez dwie kadencje, w latach 1966-1969 oraz 1975-1978, pełnił posługę przełożonego prowincjalnego Polskiej Prowincji Karmelitów Bosych.

Przez kilkadziesiąt lat o. Otto Filek OCD był wykładowcą teologii dogmatycznej i teologii moralnej w kolegiach Polskiej Prowincji Karmelitów Bosych: w Wadowicach 1945-1946 i w Krakowie 1963-1993, gdzie ponadto był wykładowcą teologii duchowości, traktatu kierownictwa duchowego oraz prowadził seminaria naukowe z tychże dziedzin, do których opracował 6 skryptów akademickich.

Na prośbę kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski, w latach 1962-1993 był równocześnie wykładowcą teologii życia duchowego, teologii modlitwy i teologii mistycznej w Prymasowskim Studium Życia Wewnętrzznego w Warszawie, prowadząc dla studentów seminaria naukowe. W latach 1980-1992 był także cenionym wykładowcą teologii mistycznej w Akademii Teologii Katolickiej (ATK) w Warszawie. W okresie 1963-1990 prowadził ponadto trzyletnie cykle wykładów teologii duchowości w 7-miu klasztorach karmelitanek klauzurowych polskiej prowincji. Po Soborze Watykańskim II, zwłaszcza po Kapitulie generalnej Zakonu w 1967 r., w której brał udział, jako ów-

czesny prowincjał Polskiej Prowincji Ducha Świętego, był umiejętnym i gorliwym promotorem przekazywania wspólnotom Braci i Sióstr w Karmelu polskimi zdrowymi ideami odnowy życia zakonnego wg Vaticanum II oraz ideału terezańskiego.

Był znany i ceniony jako ekspert w zakresie znajomości doktryny wiary oraz teologii mistycznej, przez co był angażowany przez władze kościelne jako cenzor kanoniczny pism teologicznych – w sześciu procesach beatyfikacyjnych polskich sług Bożych.

W latach 1947-1952 o. Otto Filek pełnił funkcję redaktora naczelnego miesięcznika Głos Karmelu; w latach 1943-2001 był redaktorem adiustacyjnym ok. 50 tytułów książkowych Wydawnictwa Karmelitów Bosych w Krakowie. W latach 60. i 70. XX w. był redaktorem kierowniczym pięciu prac zbiorowych o tematyce duchowości karmelitańskiej, w tym Dzieł św. Jana od Krzyża i św. Teresy od Jezusa oraz dwutomowego wydania Pism św. Teresy od Dzieciątka Jezus. W latach 1997-2014 przewodniczył pracom redakcyjnym nad wydaniem 12 tomów pism duchowych Sługi Bożego o. Anzelma Gądka OCD w serii Biblioteka Założyciela w Łodzi.

Jest autorem ok. 200 artykułów naukowych, w tym artykułów z zakresu teologii duchowości w I-VIII t. Encyklopedii Katolickiej KUL; 6 książek własnych; 1 modlitewnika, kilku pozycji biograficznych o polskich kandydatach na ołtarze.

Zgromadzenie Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, założone przez Sługę Bożego o. Anzelma Gądka OCD (1884-1969) wiele zawdzięcza o. Ottonowi od Aniołów, gdyż wkrótce po śmierci o. Założyciela, na prośbę kolejnych przełożonych generalnych (M. Cecylii Czerwińskiej i M. Assumpty Stanek) służył on Zgromadzeniu swoim doświadczeniem i opieką prawną jako kurator. Wielokrotnie też prowadził rekolekcje karmelitańskie dla przełożonych i

wspólnot Zgromadzenia, chętnie dzieląc się swoim doświadczeniem i znajomością dróg życia duchowego oraz umiłowaniem charyzmatu terezańskiego.

45 lat (1969-2014) pracował nad zebraniem dokumentów życia o. Założyciela, scalał i opracowywał jego duchową spuściznę. Będąc świadkiem życia Sługi Bożego i wieloletnim jego współpracownikiem w zarządzie polskiej prowincji Karmelu, w 1970 r. opracował i wydał pierwszą biografię o. Anzelma; a w latach 1984, 1994, 1999, 2004, wraz z siostrami Zgromadzenia organizował w Łodzi sesje naukowe poświęcone jego życiu i duchowości, a następnie był redaktorem wydawanych materiałów sympozjnych. O. Otto był także inicjatorem utworzenia w Domu Prowincjalnym Zgromadzenia w Łodzi, Muzeum O. Anzelma w Łodzi.

Z myślą o rozpoczęciu procesu beatyfikacyjnego o. Anzelma, we współpracy z siostrami Zgromadzenia, w czerwcu 1995 r. zainicjował Archiwum Założyciela w Łodzi (Archiwum Postulacji) oraz kierował pracami nad scalaniem jego spuścizny duchowej. W 1997 r. o. Otto był pomysłodawcą upamiętnienia miejsca urodzenia Sługi Bożego, co z biegiem lat zaowocowało rozwojem tej idei, czyli dziełem rekonstrukcji domu rodzinnego o. Anzelma – znanego obecnie jako Dom Pamięci Sługi Bożego w Marszowicach.

W latach 2002-2008, podczas kanonicznego dochodzenia w procesie beatyfikacyjnym o. Anzelma, Trybunał Archidiecezji Łódzkiej powołał o. dr Ottona Filka OCD na członka Komisji ekspertów. W ramach swoich kompetencji wykonywał on kwerendy m.in. w archiwach watykańskich oraz w kilkudziesięciu archiwach kościelnych i zakonnych na terenie Europy, w miejscach związanych z życiem i działalnością Sługi Bożego.

Mimo podeszłego wieku (96 lat) i słabnięcia sił, nadal gorliwie pracował nad publikacją pism duchowych Sługi Bożego o. Anzelma Gądka OCD oraz przygotowywał do druku wspomnienia z łagrów o. Jakobina E. Filka OCD (swojego kuzyna), pt. „Katakumby XX w.”.

W czerwcu 2014 r. obchodził 70. rocznicę święceń kapłańskich. Z tej okazji otrzymał specjalny List i błogosławieństwo Ojca Świętego Franciszka oraz list O. Generała Zakonu Karmelitów Bosych.

W ostatnich kilku tygodniach przebywał w szpitalu Bonifratrów w Krakowie i tam, zaopatrzony Świętymi Sakramentami zmarł 9 lipca 2014 r. Za: www.deon.pl

ŚP. KS. BENEDYKT ANDRZEJUK (1936-2014) SDB

W sobotę 12 lipca 2014 r. zmarł ks. Benedykt Andrzejuk, współbrat ze wspólnoty pw. Św. Rodziny w Słupsku.

Pogrzeb odbędzie się w środę 16.07.2014 r. Msza św. o godz. 12.00 w kościele pw. Świętej Rodziny w Słupsku. Koncelebransów prosimy o zabranie alby i stuły.

Curriculum vitae:

Ur. 12.10.1936 r. w miejscowości Derło (diecezja siedlecka, woj. Lubelskie)
Aspirantat 29.05.1956 Łąd
Nowicjat: 24.07.1956 – 02.08.1957 Czerwińsk
Asystencja: 1957-58 Czaplunek, 1959-60 Płock
Filozofia: 1958-1959 Woźniaków
Teologia: 1961-1965 Łąd
Profesja wieczysta: 28.06.1963 Łąd
Diakonat: 14.02.1965 Łąd
Prezbiterat: 01.06.1965 Łąd

Dotychczasowe placówki:

Łąd – 01.07.1965 – 01.07.1966 – ekonom
Banie – 01.07.1966 – 01.07.1973 – katecheta, rektor kościoła, wikariusz

Piła – Św. Rodzina – 01.07.1973 – 01.07.1978 – katecheta
Bytnica – 01.07.1978 – 01.07.1982 – proboszcz
Lubrza – 01.07.1982 – 01.07.1984 – proboszcz
Lubrza – 01.07.1984 – 01.07.1989 – dyrektor i proboszcz
Piła – Św. Rodzina – 01.07.1989 – 01.07.1991 – administrator domu
Wierzchowo – 01.07.1991 – 01.07.1993 – proboszcz
Łąd – 01.07.1993 – 01.07.1996 – administrator seminarium
Debrzno – 01.07.1996 – 27.05.1999 – dyrektor i proboszcz
Rumia Św. Krzyż – 28.05.1999 – 31.07.2002 – praca duszpasterska
Słupsk – 01.08.2002 – 12.07.2014 – praca duszpasterska
Requiem aeternam dona ei, Domine...

Za: www.pila.salezjanie.pl

ŚP. O. RAJMUND GRZESIK (1927-2014) OMI

9 lipca, około godziny 08.00, zmarł w Szpitalu Wojewódzkim w Gdańsku, o. Rajmund Grzesik OMI, w 87 roku życia, 61 roku życia kapłańskiego. Urodził się 27 sierpnia 1927 r. w Lublińcu (Śląsk). Był synem Emanuela i Konstancji z d. Rudek. Ukończył Niższe Seminarium Duchowne (juniorat) w Lublińcu (1948 r.). Nowicjat rozpoczął 7 września 1948 r. w Markowicach k. Inowrocławia, gdzie rok później złożył pierwsze śluby zakonne. Studia seminaryjne odbył w WSD Obra, gdzie 8 września 1952 r. złożył śluby wieczyste oraz przyjął święcenia diakonatu (28 lutego 1954 r.) z rąk ks. abpa W. Dymka i prezbiteratu (30 maja 1954 r.) z rąk ks. bpa F. Jopa.

O. Rajmund był wybitnym duszpasterzem. Po święceniach pracował jako wika-

riusz we Wrocławiu, administrator parafii w Gorzowie Wielkopolskim, rekolekcyjista (misjonarz ludowy) w Bodzanowie. Pełnił także długoletnią funkcję spowiednika w Poznaniu i Gdańsku (stały konfesjonał).

Zostanie zapamiętany jako miłośny, pokorny i dobry współbrat. Z tymi cechami charakteru, był przez penitentów poszukiwanym spowiednikiem. Ostatnie lata chorował.

Wspólnotowa Msza św. za o. Rajmunda będzie celebrowana w Lublińcu, w obłackiej parafii pw. św. Stanisława Kostki, w sobotę 12 lipca, o godz. 10.00, a po niej nastąpi pogrzeb na obłackim cmentarzu. Dzień wcześniej (11 lipca, godz. 18.00), w macierzystym klasztorze o. Rajmunda, w Gdańsku, będzie celebrowana wspólnotowa Msza św. (eksporta), pod przewodnictwem ks. abpa T. Goćłowskiego.

Za: www.oblaci.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce